

[Justitsministeren.]

I den sidste Skrivelse blev det endelig tilkendegivet Elith Jensen, at nu kunde yderligere Henvendelser om denne Sag ikke ventes besvaret.

I April 1934 sigtede Elith Jensen Kyhl og Bestyrelsen i F. D. M. for Overtrædelse af Straffelovens § 296 ved at have givet urigtige Oplysninger om Regnskabet for 1933. Denne Anmeldelse blev undersøgt og efter foretagen Undersøgelse afvist som grundløs af Statsadvokaten; Afvisningen blev senere tiltraadt af Justitsministeriet ved Skrivelse af 26. April 1935.

For om muligt at faa sat en Stopper for disse talrige Injurier mod Myndighederne, deriblandt navnlig Statsadvokaten for København, blev der saa paa Rigsadvokatens Foranledning anlagt Straffesag mod Elith Jensen. Anledningen var en Række grove Injurier mod Statsadvokat Harald Petersen, som han i Skrivelser til forskellige Dommere, Politifolk og Avisredaktioner sigtede for Embedsforsømmelse ved at have afvist Anmeldelserne mod Kyhl. Ved Underretten blev Elith Jensen idømt 60 Dages Fængsel. Ved Østre Landsrets Dom af 28. Maj 1935 nedsattes denne Straf dog til 40 Dages Hæfte for Overtrædelse af Straffelovens § 121.

Han anmodede straks om Tilladelse til at anke til Højesteret, men det blev afslaaet i Juni 1935.

Han anmeldte saa i Maj 1935 Overbetjent Rusholt for at have skrevet en urigtig Rapport i fornævnte Sag. Denne Klage blev henlagt.

Senere har Elith Jensen i en Række Skrivelser samt „aabne Breve“ til Justitsministeren og Rigsdagen og flere andre gentaget sine tidligere Beskyldninger mod Kyhl, mod Statsadvokat Harald Petersen for Embedsmisbrug og mod mange andre, deriblandt Injurier imod Overretssagfører Sven, der er Revisor i F. D. M., og i 1934 angaaende nægtet Anketilladelse for Vestre Landsrets Dom af Maj 1934, ved hvilken der blev nægtet ham Erstatning i Anledning af, at han blev anholdt, sigtet for Overtrædelse af Straffelovens § 130, uden at Sagen blev gennemført.

Alt dette ser man er sket, før jeg blev Justitsminister, og han synes ogsaa i 1933 at have faaet Advarsel efter Straffelovens § 265 for Forulempelser af Kyhl, ligesom der har været gjort Forsøg paa under den sidste Straffesag at faa gennemført en Mentalundersøgelse, hvilket strandede paa Underrettens og Landsrettens Modstand, uanset at Retslægeraadet havde anbefalet

Indlæggelse til Observation. Alt dette forelaa, dengang jeg for vel halvtredie Aar siden blev Justitsminister.

I Betragtning af denne Sags Forhistorie vil man forstaa, dels at Justitsministeren var bundet af alle disse Afgørelser og Domme, medmindre der kom til at foreligge noget nyt, dels at det er fuldkommen ufatteligt og meningsløst at skrive i det aabne Brev det, som der er skrevet her, og som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen virkelig fandt det passende at drage frem i dette høje Tings Forhandlinger. Der staar nemlig — Brevet er rettet til mig:

„1. Det skyldes Deres og Rigsadvokatens Embedsforsømmelse, at Ledelsen i Forenede Danske Motorejere i 12 Aar har kunnet bedrage Selskabet samt drive omfattende Aktieselskabs-Svindl.“
Det skyldes mig!

„2. En Række velmotiverede kriminelle Anmeldelser mod Kyhl for Bedrageri og Aktieselskabs-Svindl blev afvist af Dem og Rigsadvokaten. Det bemærkes, at fremstaaende politiske Personligheder sidder i „F. D. M.“s Bestyrelse.“

Det bemærkes, at alle disse Domme og Afvisninger forelaa længe, længe før min Tid.

„3. Med disse Afvisninger som juridisk Grundlag kunde Anmelderen Elith Jensen to Gange bringes uskyldig i Fængsel, nemlig ved Østre Landsrets Domme af 18. April 1933 og 19. Juni 1935.“
— Disse to Landsretsdomme, hvorefter han bringes uskyldig i Fængsel, har jeg altsaa ogsaa Ansvaret for.

Der skete saa noget nyt, idet Kyhl tog sig af Dage i Maj 1937, og det hedder nu videre i det aabne Brev:

„4. Da Kyhl den 8. Maj 1937 havde taget sig af Dage“
— i de tidligere Smædeskrifter mod mig i denne Sag stod der, at jeg vidste det; der stod dog ikke, at det er mig, der har ombragt ham, men at jeg altsaa vidste, at han havde begaaet Selvmord — hvad jeg fik at vide saa og saa mange Maaneder senere —, men altsaa:

„Da Kyhl den 8. Maj 1937 havde taget sig af Dage, foretog De; a) ingen Revision af Elith Jensens Straffedomme, b) ingen Undersøgelse af „F. D. M.“s Regnskaber, og c) De løslod ikke Elith Jensen af Fængslet.“

Nu beder jeg ærede Medlemmer erindre, at jeg havde ikke nogen Anelse om, at Kyhl havde begaaet Selvmord, og hvorfor i al Verden jeg, fordi Kyhl — der jo engang maatte formodes at dø — døde i Maj 1937, skulde foretage en Revision af Elith Jensens